

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 21Csp/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118203070
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Rovňánková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1118203070.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Silviou Rovňánkovou v právnej veci žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom Příkop 843/4, Zábrdovice, Brno, Česká republika, IČ: 043 552 11, zastúpený advokátkou JUDr. Barborou Korenecovou, so sídlom Slnečná 765/3, Malinovo, proti žalovanej: O. B., E.. XX.XX.XXXX, I. D. XX, Bratislava, o zaplatenie 100,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 100,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 100,- eur od 28.03.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .
- III. Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,58 %, o výške ktorej bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 15.02.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 100,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo žalovanej istiny od 28.03.2015 do zaplatenia, zmluvnou pokutou vo výške 12,- eur a nahradiť vzniknuté trovy konania, titulom nespĺnenia svojho záväzku dlžníka, vyplývajúceho zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 461666 (ďalej „Zmluva“), uzavretej medzi sporovými stranami dňa 20.02.2015. V dôsledku cezhraničnej fúzie, zlúčením obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s., so sídlom Příkop 873/4, Zábrdovice, Brno, IČ: 04 355 211, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku akciovú spoločnosť MINIHOTOVOST, SE (nástupnícka spoločnosť) a obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s. (zanikajúca spoločnosť) so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 852 453, v postavení pri cezhraničnej fúzii, prišlo ku zlúčeniu nástupníckej spoločnosti a zanikajúcej spoločnosti, pričom zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a jej imanie prešlo na nástupnícku spoločnosť. Žalovaná sa prostredníctvom stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> registrovala a požiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 100,- eur, pri registrácii uviedla svoje údaje. Odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru zároveň potvrdila, že súhlasí so Zmluvou a so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru (ďalej len „VP“). Žalovanej bol zo strany žalobcu poskytnutý úver vo výške 100,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 28,- eur, a to do 21 dní odo dňa poskytnutia úveru. Žalovaná poskytnutý úver neuhradila ani čiastočne, úver sa stal splatným dňa 20.03.2015.
2. Súd vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 21Csp/28/2018 zo dňa 13.06.2018, ktorý z dôvodu nemožnosti doručenia žalovanej do vlastných rúk zrušil uznesením sp. zn. 21Csp/28/2018 zo dňa 02.10.2018. Súd doručoval žalobu spolu s výzvou na vyjadrenie zo dňa 02.10.2018 žalovanej na adresu vylustrovanú v registri Sociálnej poisťovne. Zásielka sa vrátila súdu dňa 02.11.2018 s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Súd postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zverejnil oznam o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 03.08.2018 (zvesené dňa 18.08.2018).

3. Žalovaná nepredložila súdu v stanovenej lehote žiadne prostriedky procesnej obrany.

4. Podľa § 297 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

5. Podľa § 219 ods. 3 veta prvá CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. V danej veci oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 29.03.2019.

6. Súd vykonal dokazovanie z nasledovných prostriedkov procesného útoku predložených žalobcom súdu: Zmluva o úvere č. 461666 zo dňa 20.02.2015, Rozhodcovská zmluva zo dňa 20.02.2015, Všeobecné podmienky poskytnutia úveru a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 20.02.2015 Zmluvu o úvere č. 461666, na základe ktorej poskytol žalovanej spotrebiteľský krátkodobý bezúčelový úver vo výške 100,- eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté finančné prostriedky vo výške 100,- eur spolu s odplatom vo výške 28,- eur do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru.

8. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktorých bod 18 upravuje právne následky omeškania spotrebiteľa s úhradou svojho dlhu. Spotrebiteľ (žalovaná) sa zaviazal v prípade omeškania zaplatiť úrok z omeškania v sadzbe a určený v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov. Veriteľ upozornil spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to buď e-mailom alebo na e-mailovú adresu spotrebiteľa alebo SMS správou na číslo mobilného telefónu spotrebiteľa alebo písomne na adresu spotrebiteľa (ďalej len „upomienka“). Spotrebiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a e-mail veriteľovi známy, ako aj na jeho užívateľské konto. Veriteľ je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3,- eur za každú upomienku. Žalovaná nespĺnila svoj dlh riadne a včas, preto jej žalobca zaslal 4 upomienky.

9. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 504 ObZ, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 odsek 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 40 ods. 4 OZ, písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa ustanovenia § 2 písmeno a), b), c) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu,⁶⁾ ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta, § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa ustanovenia 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o úvere zo dňa 20.02.2015, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobcom ako veriteľom žalovanej ako dlžníkovi - spotrebiteľovi. Výška úveru bola dohodnutá na 100,- eur a splatnosť bola dohodnutá na 28 dní odo dňa poskytnutia úveru, pričom úver mal byť poskytnutý bez zbytočného odkladu odo dňa uzavretia zmluvy. Žalovaná prostriedky z úveru riadne a včas nevrátila. Zmluva bola uzavretá prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet), povinná písomná forma sa teda považuje za zachovanú. Vzhľadom k tomu, že žalobca si uplatňuje len zaplatenie istiny bez dohodnutého úroku vo výške 28,- eur, súd platnosť dojednania odplaty (úroku) za poskytnutý úver neskúmal. Keďže žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nepoprela, v priebehu konania nepreukázala, že by pohľadávka žalobcu zanikla splnením alebo iným spôsobom, súd žalobe v časti istiny vyhovel a žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 100,- eur.

11. Žalovaná sa s peňažným plnením dostala do omeškania a preto jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 28.03.2015 do zaplatenia v zmysle § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky 87/1995 Z. z.. Pri posúdení začiatku plynutia omeškania súd vychádzal z toho, že zmluvné strany si v zmluve dohodli, že žalobca úver poskytne bez zbytočného odkladu odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalovaná ho splatí do 28 dní odo dňa jeho poskytnutia. Žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal, kedy peniaze z úveru žalovanej skutočne poskytol. Súd vychádzal zo znenia zmluvy, kedy slovné spojenie „bez zbytočného odkladu“ vyhodnotil ako poskytnutie peňažných prostriedkov v deň uzatvorenia zmluvy, čiže dňa 20.02.2015. Splatnosť dlhu

teda nastala 28. dňom od poskytnutia, čiže dňom 20.03.2015 a žalovaná sa tak dostala do omeškania od 21.03.2015. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania až odo dňa 28.03.2015, súd viazaný rozsahom jeho žalobného návrhu mu priznal úrok z omeškania od 28.03.2015.

12. Súd zamietol žalobu v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty vo výške 12,- eur, keďže dospel k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute v čl. 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, pretože je objektívne spôsobilé spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd pri právnom posúdení tohto dojednaní vychádzal z toho, že ide o dojednanie, ktoré je obsahom spotrebiteľskej zmluvy a ktoré je vopred pripravené veriteľom a inkorporované do všetkých spotrebiteľských zmlúv uzatváraných v čase platnosti Všeobecných obchodných podmienok so všetkými dlžníkmi. Nejde teda o individuálne dojednané ustanovenie. Toto ustanovenie je dojednané tak, že žalobcovi patrí za každú upomienku zmluvná pokuta (paušálna náhrada nákladov) vo výške 3,- eur. Takýto spôsob dojednaní umožňuje veriteľovi v podstate ľubovoľne navyšovať výšku svojej pohľadávky proti spotrebiteľovi tým, že mu bude posilať neobmedzené množstvo upomienok (v prípade, ak ich zašle e-mailom, nebude mať s nimi žiadne podstatné náklady) a za každú si môže uplatniť zmluvnú pokutu vo výške 3,- eur. To súd hodnotí ako neprijateľné. Spotrebiteľ si už v čase uzavretia zmluvy musí byť vedomý, akú najvyššiu sankciu bude povinný zaplatiť v prípade porušenia svojej povinnosti. Ak je zmluvná pokuta dojednaná tak, že jej výška závisí v podstate výlučne na vôli veriteľa (na tom, koľko sa rozhodne odoslať upomienok, pričom ich najvyšší možný počet obmedzený nie je), ide o dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré je v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatné. V časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 12,- eur preto súd žalobu zamietol.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keďže súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 100,00 eur s príslušenstvom vyhovel a vo zvyšnej časti (12,- eur) žalobu zamietol. Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 89,29 %, hrubý úspech žalovanej v rozsahu 10,71 % a tým je daný prevažný čistý úspech žalobcu v rozsahu 78,58 % (89,29 % - 10,71 %), čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.